5 Μαρτίου 2014

Μία Μητέρα (Ορθόδοξη)

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη

Γέροντος π. Πετρωνίου Τανάσε (†2011)

Δικαίου Ρουμανικής Σκήτης

Τιμίου Προδρόμου Αγίου Όρους

Η μητέρα αυτή δεν είναι Ελληνίδα, αλλά Ρουμάνα. Όμως πόσο δική μας είναι! Πόσο πιο δική μας (συχωρέστε με, τον ανόητο, αδελφοί), από κάποιες σημερινές μανάδες, που δε σκέφτονται ούτε επιθυμούν να βάλουν το Χριστό στη ζωή τους και στη ζωή των παιδιών τους…

Δε φταίνε αυτές – είναι θύματα της προπαγάνδας πανίσχυρων εξουσιαστών, αλλά και θύματα της δικής μου αδιαφορίας & ολιγωρίας, που δεν ακτινοβολώ, ούτε μεταδίδω το ευαγγέλιο. Της αδιαφορίας και ολιγωρίας, που δεν αντιστέκεται στους ισχυρούς, αλλά αφήνει να διαβρώνεται η πίστη η συνείδηση των αδελφών μου. Ντροπή μου! Αλλά κι αυτός ο πατέρας, που περιγράφεται στο κείμενο, πόσο διαφέρει από μας κι από άλλους πατεράδες που σίγουρα γνωρίζετε… Σ όλη την ζωή της ζούσε μια βαθειά πνευματική ζωή. Στις εορτές συμμετείχε με πολλή ευλάβεια, ακόμη και στις μικρότερες. Βέβαια δεν γνώριζε από βιβλία, είχε διάκρισι και διαίσθησι, δεν εγνώριζε από εορταστικούς κύκλους και όμως συμμετείχε σ όλες τις εορτές, στις νηστείες και στα ετήσια μνημόσυνα της Εκκλησίας μας αλανθάστως. …….Η ελεημοσύνη της ήτο η βασική της φροντίδα σχεδόν σε καθημερινή βάσι. Τους ξένους τους καλούσε από τον δρόμο, τους φιλοξενούσε σπίτι μας και τους ανέπαυε. Ποτέ δεν ανεχώρησε έστω και ένας πτωχός από το σπίτι μας με αδειανά τα χέρια.
…….Ο πατέρας μου την ωνείδιζε ενίοτε, διότι είχε σε μεγάλο βαθμό ανοικτά τα χέρια της. …….Στα μνημόσυνα των νεκρών συμμετείχε με πολλή ευλάβεια. Κάθε Σάββατον πρωΐ έδινε ξεχωριστή ελεημοσύνη για τους κοιμηθέντες: Μία λεκάνη γάλα η φαγητό και νερό που μετέφερε η ίδια για τους γείτονες. Κατόπιν ασχολείτο με την καθαριότητα των ρούχων για την επομένη ημέρα και στην συνέχεια εμαγείρευε το φαγητό για το τραπέζι της Κυριακής, μετά την Θεία Λειτουργία, διότι την Κυριακή ουδέποτε εμαγείρευε. …….Όταν κτυπούσε η καμπάνα του εσπερινού, όλες οι δουλειές για την αυριανή ημέρα είχαν τελειώσει και έτσι άρχισε την ημέρα της Κυριακής. Το πρωΐ της Κυριακής εφορούσαμε όλοι τα καθαρά μας ρούχα και εσώρουχα και επηγαίναμε στην εκκλησία. …….Ο πατέρας μας σηκωνόταν πολύ πρωΐ, αφού έκανε την προσευχή του, μετά εδιάβαζε τους Χαιρετισμούς του Ιησού Χριστού από το Ωρολόγιο και κατόπιν εδιάβαζε περικοπές από την Καινή Διαθήκη. Όταν αναχωρούσαμε για την εκκλησία, πρώτα εζητούσαμε συγγνώμη οι μεν από τους δε: «Συγχωρέστε», και «ο Θεός να σε συγχωρέση!» Αυτό συνέβαινε όχι μόνο μεταξύ μας, με τους ανθρώπους του σπιτιού μας, αλλά

και με τους γείτονες. .....Τις νηστείες, τις τρεις ημέρες της εβδομάδος Δευτέρα, Τετάρτη και Παρασκευή, καθώς και τις μεγάλες νηστείες τις κρατούσε με πολλή ευλάβεια και ακρίβεια, καθώς και τα μικρά παιδιά, έστω και να ήσαν άρρωστα. Η Μεγάλη Τεσσαρακοστή ήτο ένα γεγονός σημαντικό στην χριστιανική ζωή όλων μας. Είχαμε σκεύη διατηρημένα μόνο γι αὐτόν τον καιρό: όπως λεκάνες, πιάτα και κουτάλια. Το Πάσχα και τα Χριστούγεννα η γιορτές στα χωριά μας διαρκούσαν πολλές ημέρες. .....Η μητέρα μου ήτο μία ανεπανάληπτη νοικοκυρά. Αυτή έραβε, ύφαινε στον αργαλειό, έπλεκε. Μας έκανε η ίδια όλα τα ενδύματά μας: Υποκάμισα, παλτά, γελέκια, ζακέτες, καθώς και βελέντζες και άλλα σκεπάσματα για τα κρεββάτια μας. Εμεγάλωσε οκτώ παιδιά, έξι κορίτσια και δύο αγόρια και μας ανέθρεψε όλα με τον φόβο του Θεού, με σεβασμό απέναντι στους ανθρώπους και με τιμή. Δεν λυπόταν να μας δέρνη κιόλας, όταν χαλούσαμε την τάξι του «κοινοβίου» της. .....Ευλάβεια, πίστις, εκπλήρωσις των χριστιανικών μας παραδοσιακών καθηκόντων μας είχαν γίνει φυσική συνήθεια. Επήγαζαν μέσα από την ύπαρξί της. Ομοίως η αγάπη της για τον Θεό, η καλωσύνη, η μετριοφροσύνη της...

.....Κάποτε, όταν ευρέθηκα στο καταφύγιο της πόλεως Μπροστένι, επήγα μία επίσκεψι και να μείνω το Άγιο Πάσχα στο σπίτι μας, και θυμήθηκα τις χριστιανικές μας συνήθειες τις οποίες δεν είδα πάλι από την παιδική μου ηλικία. Ημπόρεσα να συνομιλήσω μαζί της και κατάλαβα τότε πόσο βαθειά ήτο η χριστιανική της ζωή.

.....Την Μεγάλη Πέμπτη αναχώρησε το πρωΐ από το σπίτι, και όταν επέστρεψε και την ερώτησα, έμαθα με μεγάλη μου έκπληξι ότι είχε πάει σε μια ασθενή γειτόνισσα να της κάνη ένα δώρο, να της πλύνη τα πόδια εις ανάμνησιν της ταπεινώσεως του Ιησού μας προ του Μυστικού Δείπνου. «Ο Κύριος να πλύνη τα πόδια των Μαθητών Του κι εγώ να μη κάνω τίποτε γι Αυτόν; Μου απήντησε. Έκαμα κι εγώ κάτι παρόμοιο. Έπλυνα τα πόδια της Μαρίας του Γαβριήλ, η οποία είναι άρρωστη στο κρεββάτι και της εφόρεσα ένα ζευγάρι κάλτσες από τις δικές μας καινούργιες». Την Μεγάλη Παρασκευή ήτο όλη την ημέρα με τα μάτια της δακρυσμένα. «όταν σκέπτωμαι, μου έλεγε, πόσα υπέφερε ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός για εμάς, μου έρχεται να κλαίω και να στενάζω από πόνο». .....Το Μέγα Σάββατο, όταν εμείς εθαυμάζαμε τα τσουρέκια και τα κουλούρια που μας παρεσκεύαζε για το Πάσχα, αυτή μας έλεγε: «Τα έκαμα τόσο ωραία όχι για να τα ευχαριστηθήτε τρώγοντάς τα, διότι δεν μου έρχεται ούτε να αγγίξω, αλλά τα έκανα έτσι πρώτα για την δόξα του Κυρίου μας, που αύριο ανασταίνεται».

http://www.paterikiorthodoxia.com/2014/02/mia-mitera-orthodoxi.html

Πηγή: hristospanagia3.blogspot.gr